

tagelsen af denne Bestemmelse for saa vidt ikke medføre nogen større Ulykke. Men jeg mener, hvad jeg har fremhævet, den Gang Forslaget var til 1ste Behandling, at det vil være bedre stemmende med den Fremgangsmaade, som vi ellers i lignende Forhold pleje at følge, om der tages saa meget Hensyn til de Mænd, hvem disse Hverv nu en Gang ere overdragne, at man ikke fremtvinger en Ændring heri, forinden den maatte komme af sig selv ad naturlig Vej. Jeg finder, at det bør undlades at sætte disse 5 Aars Grænse, men paa den anden Side kan jeg naturligvis ikke paastaa, at dette er noget, som i afgørende Grad paavirker Lovens Brugbarhed.

Dette gælder derimod med Hensyn til de andre to Punkter. Jeg er ganske enig i de Betragtninger, som i saa Henseende ere fremsatte af det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen). Jeg finder, at det at reducere den af mig foreslaaede Løn saa stærkt, som sket er, er en betænkelig Ting. Det er fuldkommen rigtigt, som den ærede Ordfører siger, at man altid her i Tinget har haft et godt Øje til de særlig høje Embedslønninger, og jeg vil ikke bestride, at der i denne Holding fra Folketingets Side ofte kan være noget sundt og rigtigt. Men jeg maa gentage, hvad jeg allerede før har fremhævet, at hvor det gælder særlig at finde Mænd, som ere i Besiddelse af Egenskaber, som ikke ere ganske almindelige, er det ikke i Statens egen Interesse at være kneben med Lønningen. De Stillingen, her er Tale om, ville i Henseende til deres Betydning for Statens Økonomi fuldt ud kunne stilles ved Siden af Stillingerne som Direktør ved Statsbanerne. Jeg vil endog snarere tro, at til Tider vil en Kommissarius have det i sin Haand ved sin større eller mindre Dygtighed, maaske fuldt saa meget som en Direktør ved Statsbanerne, at kunne virke til Held eller Uheld for Finanserne. Overfor denne Betragtning synes det mig ikke at spille nogen nævneværdig Rolle, om man da sætter Lønningen et Par Tusinde Kr. højere. Jeg vilde meget beklage, om Folketinget skulde beslutte at foretage denne Nedsættelse af Lønnen. Jeg tror, at det er et Skridt, som paa ingen Maade vil være til Gavn. — Det samme gælder med Hensyn til Bestemmelsen om, at den ene Kommissarius skal have Bopæl i Jylland.

Det ærede Medlem for Thisted har allerede fremhævet, at for saa vidt man

har tænkt sig, at de Privatbaner, med hvis Drift Kommissarius har at føre Tilsyn, ville have lettere Adgang til at komme i Forbindelse med Kommissarius, naar han bor i Jylland, end naar han bor her i København, da er dette uden væsentlig Betydning. Og den Vægt, som man lægger særlig paa dette Moment, synes mig tillige at bero paa en Mis­kendelse af de Opgaver, der som Helhed paahvile Kommissarius. Det synes mig, at der er saa meget mindre Grund til særlig at fremhæve just denne Side af hans Virksomhed, som der fra adskillige ærede Medlemmer endog er gjort den Opfattelse gældende, at man overhovedet slet ikke behøver en kongelig Kommissarius i Forhold til Privatbanerne. Hvis denne Opfattelse var rigtig, vilde det jo være ganske betydningsløst, om Manden bor i Jylland eller her i København. Men i alt Fald er det utvivlsomt, at han fuldt ud kan gøre den samme Nytte som Regeringens tilsynsførende med Privatbanerne, naar han bor her i Byen, ja i mange Tilfælde mere Nytte. Imidlertid maa det jo vel erindres, at dette kun er een Side af Kommissariens Virksomhed. Det, som fra Statens Synspunkt betragtet er væsentlig vigtigere, er den Gerning, Kommissarius har at udføre med Hensyn til Statsbane­anlægene. Det er givet, at her er det i højeste Grad af Vigtighed, at der er en stadig intim Berøring mellem Central­administrationen og Kommissarius. Vi have for Øjeblikket i Jylland ikke mindre end 3 Statsbaner under Anlæg. Den ene af dem er nu omtrent færdig, af de to andre er den ene paabegyndt, og den tredie kommer til næste Aar. Ledelsen af Statsbane­anlægene er imidlertid her i København, og det siger sig selv, at der ved ethvert Anlæg af denne Art ofte er saa at sige daglig Anledning til personlig, mundtlig Konference mellem Overingeniøren og Kommissarius paa mangfoldige Punkter. Hvis man nu i Stedet herfor vil gøre det nødvendigt, at dette Samarbejde maa ske enten skriftlig eller saaledes, at der kun en Gang om Ugen bliver Lejlighed til at føre mundtlig Konference, vil det i høj Grad vanskeliggøre hele Forretningsgangen. Jeg indser paa den anden Side ikke, hvilke tænkelige Fordele man mener til Gengæld at kunde opnaa ved at lade Manden bo i Jylland. Som det ærede Medlem for Thisted (N. Andersen) ogsaa rigtig har fremhævet, vil dette desuden ganske sikkert medføre Nødvendigheden af, at vedkom­mend Kommissarius maa have en Substitut,